

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (prvá komora)

z 3. februára 2017*

„Inštitucionálne právo — Európska iniciatíva občanov — Ochrana národnostných a jazykových menšín a posilnenie kultúrnej a jazykovej rozmanitosti v Únii — Zamietnutie registrácie — Zjavná neexistencia legislatívnych právomocí Komisie — Povinnosť odôvodnenia — Článok 4 ods. 2 písm. b) a článok 4 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 211/2011“

Vo veci T-646/13,

Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe, v zastúpení: pôvodne E. Johansson, J. Lund a C. Lund, neskôr E. Johansson a T. Hieber, avocats,

žalobca,

ktorého v konaní podporuje:

Maďarsko, v zastúpení: M. Fehér, A. Pálffy a G. Szima, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: H. Krämer, splnomocnený zástupca,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Slovenská republika, v zastúpení: B. Ricziová, splnomocnená zástupkyňa,

a

Rumunsko, v zastúpení: R. Radu, R. Hațieganu, D. Bulancea a A. Wellman, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ, ktorým sa navrhuje zrušenie rozhodnutia Komisie C(2013) 5969 final z 13. septembra 2013, ktorým sa zamieta žiadosť o registráciu návrhu európskej iniciatívy občanov s názvom „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe“,

* Jazyk konania: nemčina.

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora),

v zložení: predseda komory H. Kanninen, sudcovia I. Pelikánová a E. Buttigieg (spravodajca),

tajomník: S. Bukšek Tomac, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní 16. septembra 2016,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Dňa 15. júla 2013 žalobca Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe, ktorý tvoria páni Hans Heinrich Hansen, Hunor Kelemen, Karl-Heinz Lambertz, pani Jannewietske Annie De Vries, páni Valentin Inzko, Alois Durnwalder a pani Anke Spoorendonk, predložil Európskej komisii návrh európskej iniciatívy občanov pod názvom „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe“ (ďalej len „návrh ICE“), ktorého predmetom v zmysle minimálnych informácií, ktoré sa majú poskytnúť podľa článku 4 ods. 1 prvého pododseku nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 211/2011 zo 16. februára 2011 o iniciatíve občanov (Ú. v. EÚ L 65, 2011, s. 1) v spojení s prílohou toho istého nariadenia (ďalej len „požadované informácie“), je vyzvať „Európsku úniu, aby zlepšila ochranu osôb patriacich k národnostným a jazykovým menšinám a posilnila kultúrnu a jazykovú rozmanitosť v Únii“. Z týchto istých informácií, ktoré boli poskytnuté v zmysle požadovaných informácií, vyplýva, že ciele sledované európskou iniciatívou občanov (ICE) spočívajú vo výzve pre Európsku úniu, „aby prijala sériu legislatívnych aktov na účely zlepšenia ochrany osôb patriacich k národnostným a jazykovým menšinám a posilnenia kultúrnej a jazykovej rozmanitosti [na svojom území]“, a že „tieto akty by mali zahŕňať opatrenia týkajúce sa regionálnych a menšinových jazykov, vzdelávania a kultúry, regionálnej politiky, účasti, rovnosti, obsahu v médiách, ako aj štátnej podpory poskytovanej regionálnymi orgánmi“.
- 2 Z podrobnejších informácií, ktoré boli v súlade s prílohou II posledným odsekom nariadenia č. 211/2011, priložených k informáciám poskytnutým v zmysle požadovaných informácií (ďalej len „dodatočné informácie“) navyše vyplýva, že uvedený návrh navrhoval prijatie série právnych aktov, ktoré boli uvedené a definované v oddieloch 2 až 7 dodatočných informácií. V oddiele 8 týchto informácií, nazvanom „ochranná doložka“, organizátori uvádzajú, že návrh ICE v prípade každého návrhu daného právneho aktu čisto orientačne navrhuje právny základ a druh aktu, ktorý sa má prijať a ktorý sa im zdá najvhodnejší, že každý z týchto návrhov by mal byť preskúmaný samostatne a že neprípustnosť jedného alebo viacerých z nich by nemalo mať za následok neprípustnosť ostatných návrhov, ktoré by mali spadať do rozsahu právomoci Komisie.
- 3 Rozhodnutím C(2013) 5969 final z 13. septembra 2013 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) Komisia zamietla zaregistrovať návrh ICE z dôvodu, že zjavne nepatrí do právomocí Komisie, ktoré by jej umožňovali predložiť návrh právneho aktu Európskej únie na účely vykonávania Zmlúv.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 4 Žalobca návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 25. novembra 2013 podal túto žalobu.

- 5 Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 6 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu ako nedôvodnú,
 - uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania.
- 7 Uznesením predsedu prvej komory zo 4. septembra 2014 bol povolený vstup Maďarska do konania ako vedľajšieho účastníka na podporu návrhov žalobcu a bol povolený vstup Slovenskej republiky, ako aj Rumunska do konania ako vedľajších účastníkov na podporu návrhov Komisie.

Právny stav

- 8 Žalobca na podporu svojich návrhov uvádza dva žalobné dôvody, pričom prvý žalobný dôvod sa zakladá na porušení povinnosti odôvodnenia stanovenej v článku 296 druhom odseku ZFEÚ, ako aj článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 211/2011 a druhý žalobný dôvod na porušení článku 11 ZEÚ, článku 24 prvého odseku ZFEÚ a článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011.
- 9 Žalobca, ktorého v konaní podporuje Maďarsko, Komisii vytýka, že v napadnutom rozhodnutí bez akéhokoľvek ďalšieho spresnenia len uviedla, že niektoré témy, v súvislosti s ktorými bola v rámci prílohy návrhu ICE vyzvaná, aby predložila návrhy právnych aktov Únie, spadajú do jej právomocí, aby následne dospela k záveru, že zaregistrovanie návrhu ICE sa musí zamietnuť v celom rozsahu z dôvodu, že nariadenie č. 211/2011 neupravuje čiastočný zápis návrhu ICE. Splnenie povinnosti odôvodnenia je o to dôležitejšie jednak preto, lebo ICE je nástrojom demokratickej účasti občanov na výkone legislatívnej právomoci, ktorá by mala byť dostupná a ľahko uplatniteľná, a jednak preto, lebo organizátori navrhovanej iniciatívy ICE vo všeobecnosti nie sú profesionálni právnici.
- 10 Po prvé Komisia mala spresniť, ktoré spomedzi návrhov uvádzaných v prílohe návrhu ICE podľa nej zjavne nespádajú do rámca jej právomocí. Po druhé mala uviesť dôvody, na základe ktorých dospela k záveru v súvislosti s dotknutými návrhmi. Organizátori bez dostatočného odôvodnenia nemohli zistiť, ktoré časti návrhu ICE mali svedčiť o dôvodnosti ich návrhu, a nemohli prípadne upraviť návrh ICE podľa tvrdenia, ktoré zastáva Komisia, aby jej tak predložili novú navrhovanú iniciatívu. Okrem toho postoj Komisie mal údajne za následok, že autori návrhu ICE museli samostatne predstaviť jedenásť opatrení, ktoré tento návrh obsahoval, čo je v rozpore so zásadou hospodárnosti konania a neprispieva k podpore účasti občanov a uľahčeniu prístupnosti Únie v zmysle odôvodnenia 2 nariadenia č. 211/2011.
- 11 Žalobca v tejto súvislosti na rozdiel od tvrdenia, ktoré zastáva Komisia, uvádza, že informácie týkajúce sa predmetu návrhu ICE, ktoré sú obsiahnuté v prílohe tejto navrhovanej iniciatívy, konkrétne informácie o jedenástich konkrétnych návrhoch prijatia právnych aktov, sú rovnako dôležité ako informácie poskytnuté podľa prílohy II bodu 2 nariadenia č. 211/2011. V súlade s uvedenou prílohou II popis predmetu, ktorý sa nachádza v žiadosti o registráciu, môže obsahovať „najviac 200 znakov“, pričom organizátori návrhu ICE môžu „v prílohe uviesť podrobnejšie informácie“, najmä o jej „predmete“.
- 12 Po tretie napadnuté rozhodnutie malo uvádzať dôvody, ktoré viedli Komisiu k tvrdeniu, že nariadenie č. 211/2011 ju neopravňuje vykonať čiastočnú registráciu návrhu ICE. Ani znenie nariadenia, ani samotné Zmluvy totiž nepodporujú takýto výklad. Malo by sa tak stať o to viac, lebo návrh ICE

výslovne uvádzal, že jej autori si želajú, aby Komisia preskúmala každý z jedenástich návrhov uvedených v prílohe samostatne a aby neprípustnosť časti týchto návrhov nemala vplyv na prípustnosť ostatných návrhov. Výkon práv občanmi, ktorí nie sú špecializovaní právnici, a význam ICE ako priameho demokratického nástroja ukladajú Komisii túto povinnosť odôvodnenia.

- 13 Podľa Komisie, ktorú v konaní podporuje Slovenská republika a Rumunsko, napadnuté rozhodnutie vyjadruje hlavné dôvody zamietnutia registrácie vzhľadom na predmet návrhu ICE, ako je definovaný v obsahu navrhovanej iniciatívy, a to ochrana národnostných menšín a posilnenie kultúrnej a jazykovej rozmanitosti. Zo štruktúry prílohy II nariadenia č. 211/2011 vyplýva, že predmet navrhovanej iniciatívy má byť v jej obsahu stanovený s konečnou platnosťou, zatiaľ čo vysvetlenia uvedené v prílohe návrhu ICE sú údajne len orientačné a informačné, pričom nedovoľujú rozšíriť alebo obmedziť tento predmet. Tento záver nemôže spochybníť skutočnosť, že v prílohe návrhu ICE jej autori vyzvali Komisiu, aby z hľadiska tém obsiahnutých v uvedenej prílohe preskúmala, či je navrhovaná iniciatíva prípustná.
- 14 Navyše napadnuté rozhodnutie jasne uvádza, že návrh ICE nemôže byť zaregistrovaný, ak jej časť, ako v prejednávanej veci, ide nad rámec právomocí Komisie, na základe ktorých môže na účely vykonania Zmlúv predložiť návrh na prijatie určitého právneho aktu. Za týchto okolností táto inštitúcia nie je povinná uviesť všetky dôvody výkladu článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011, o ktoré sa opiera, okrem prípadu, ak na rozdiel od toho, ako je to v prejednávanej veci, v rámci konania, v ktorom sa prijíma napadnuté rozhodnutie, by boli vznesené právne tvrdenia preukazujúce opak.
- 15 Podľa ustálenej judikatúry povinnosť odôvodniť individuálne rozhodnutie, ktorú stanovuje článok 296 druhý odsek ZFEÚ, má za cieľ poskytnúť dotknutej osobe dostatočné údaje o tom, či je rozhodnutie dôvodné, alebo či prípadne neobsahuje vady umožňujúce napadnúť jeho zákonnosť a umožniť súdu Únie preskúmať zákonnosť rozhodnutia. Článok 4 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 211/2011, podľa ktorého Komisia informuje organizátorov o dôvodoch zamietnutia navrhovanej iniciatívy ICE, je osobitným vyjadrením uvedenej povinnosti odôvodnenia v oblasti ICE (rozsudok z 30. septembra 2015, Anagnostakis/Komisia, T-450/12, vec v odvolacom konaní, EU:T:2015:739, body 22 a 23).
- 16 V súlade s tiež ustálenou judikatúrou sa musí odôvodnenie požadované článkom 296 ZFEÚ prispôbiť povahe predmetného aktu. Požiadavka odôvodnenia sa musí posudzovať vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu, najmä na obsah aktu a povahu uvádzaných dôvodov. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, pretože otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, sa má posudzovať s ohľadom nielen na jeho znenie, ale tiež na jeho kontext (rozsudok z 30. septembra 2015, Anagnostakis/Komisia, T-450/12, vec v odvolacom konaní, EU:T:2015:739, bod 24).
- 17 Skutočnosť, že v prejednávanej veci navrhovaná iniciatíva ICE nebola zaregistrovaná, môže ovplyvniť samotnú efektivitu práva občanov predložiť iniciatívu občanov, zakotveného v článku 24 prvom odseku ZFEÚ. Takéto rozhodnutie preto musí jasne vyjadrovať dôvody odôvodňujúce uvedené zamietnutie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. septembra 2015, Anagnostakis/Komisia, T-450/12, vec v odvolacom konaní, EU:T:2015:739, bod 25).
- 18 Občan, ktorý predloží návrh ICE, totiž musí rozumieť dôvodom, pre ktoré táto navrhovaná iniciatíva nebola Komisiou zaregistrovaná, takže Komisia, ktorá skúma tento návrh, ho má posúdiť, ale aj definovať jednotlivé dôvody zamietavého rozhodnutia vzhľadom na vplyv tohto rozhodnutia na účinný výkon práva zakotveného v Zmluve. Vyplýva to z povahy tohto práva, ktoré, ako vyplýva aj z odôvodnenia 1 nariadenia č. 211/2011, by malo viesť k posilneniu európskeho občianstva a zlepšeniu demokratického fungovania Únie prostredníctvom účasti občanov na demokratickom zriadení Únie (rozsudok z 30. septembra 2015, Anagnostakis/Komisia, T-450/12, vec v odvolacom konaní, EU:T:2015:739, bod 26).

- 19 Komisia v napadnutom rozhodnutí uvádza, že hlavným predmetom návrhu ICE je prijatie série právnych aktov Únie na účely zlepšenia ochrany osôb patriacich k národnostným a jazykovým menšinám a posilnenia kultúrnej a jazykovej rozmanitosti v Únii. Komisia okrem toho uvádza, že navrhovaná iniciatíva na tieto účely navrhuje ako možný právny základ články 19 až 20, 25, 62, 79, 107 až 109, 118, 165, 167, 173, 177, 178 a 182 ZFEÚ, články 2 a 3 ZEÚ a články 21 a 22 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).
- 20 Napadnuté rozhodnutie v tejto súvislosti uvádza, že hoci dodržiavanie práv osôb patriacich k menšinám je hodnotou Únie, na ktorú odkazuje článok 2 ZEÚ, nijaké ustanovenie Zmlúv neposkytuje právny základ na prijatie legislatívnych aktov na podporu týchto práv. Okrem toho, hoci v súlade s článkom 3 ods. 3 ZEÚ inštitúcie Únie musia rešpektovať kultúrnu a jazykovú rozmanitosť a podľa článku 21 ods. 1 Charty musia zamedziť akejkoľvek diskriminácii na základe príslušnosti k národnostnej menšine, ani jedno z týchto ustanovení neupravuje právny základ na účely akejkoľvek iniciatívy zo strany inštitúcií na tieto účely.
- 21 Komisia dodáva, že určité akty požadované v prílohe plánovanej iniciatívy, ktoré môžu prispieť k dosiahnutiu hlavného cieľa spočívajúceho v ochrane osôb patriacich k menšinám, by mohli z hľadiska individuálneho posúdenia spadať do jej právomocí, na základe ktorých môže predložiť návrh právneho aktu Únie na účely vykonávania Zmlúv, ale že nariadenie o iniciatíve občanov neupravuje registráciu jednej alebo viacerých častí navrhovanej iniciatívy. Komisia z toho vyvodzuje záver, že Zmluvy neposkytujú nijaký právny základ na účely podania kompletnej série návrhov, ako sú definované v žiadosti o registráciu, a že z toho dôvodu návrh ICE zjavne nespadá do právomocí, na základe ktorých môže podať návrh právneho aktu Únie na účely vykonávania Zmlúv.
- 22 Hoci z napadnutého rozhodnutia jasne vyplýva, že Komisia zamietla registráciu návrhu ICE z dôvodu nesplnenia podmienky stanovenej v článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011 a že v tomto zmysle poskytuje odôvodnenie, treba konštatovať, že toto odôvodnenie je zjavne nedostatočné s prihliadnutím na judikatúru pripomenutú v bodoch 17 a 18 vyššie, najmä vzhľadom na dodatočné informácie, ktoré poskytli organizátori v prílohe návrhu ICE na účely priatia špecifických právnych aktov Únie v rôznych oblastiach uvedených v danej prílohe, aby sa dosiahol cieľ spornej navrhovanej iniciatívy.
- 23 Príloha návrhu ICE totiž obsahuje podrobné dodatočné informácie, ktoré sú rozdelené do ôsmich oddielov, ktoré sa týkajú konkrétneho rozsahu uvedenej navrhovanej iniciatívy, a ktoré boli predložené podľa prílohy II posledného odseku nariadenia č. 211/2011, ktorá stanovuje, že organizátori môžu uviesť v prílohe svojho návrhu ICE podrobnejšie informácie o jeho predmete, cieľoch a kontexte, a ak si to želajú, predložiť návrhy právneho aktu.
- 24 Pokiaľ ide o prvý oddiel týkajúci sa významu, ktorý Únia prisudzuje rešpektovaniu a ochrane menšín, ako aj rešpektovaniu kultúrnej a jazykovej rozmanitosti prostredníctvom najmä niektorých ustanovení obsiahnutých v Zmluvách, ako sú články 1 až 3 ZEÚ, ako aj články 9 a 10 ZFEÚ, oddiely 2 až 7 prílohy návrhu ICE uvádzajú oblasti, v ktorých by mali inštitúcie Únie vypracovať návrhy aktov, a na tieto účely presne poukazujú na druhy aktov, ktoré sa majú prijať, obsah uvedených aktov a zodpovedajúce právne základy Zmluvy o FEÚ.
- 25 Návrh ICE chce dosiahnuť prijatie:
- odporúčania Rady „týkajúceho sa ochrany a podpory kultúrnej a jazykovej rozmanitosti v rámci Únie“ na základe článku 167 ods. 5 druhej zarážky ZFEÚ a článku 165 ods. 4 druhej zarážky ZFEÚ [oddiel 2.1],

- návrhu rozhodnutia alebo nariadenia Európskeho parlamentu a Rady na základe článku 167 ods. 5 prvej zarážky ZFEÚ a článku 165 ods. 4 prvej zarážky ZFEÚ s cieľom prispôsobiť „programy financovania na účely uľahčenia prístupu k malým regionálnym a menšinovým jazykom“ [oddiel 2.2],
- návrhu rozhodnutia alebo nariadenia Európskeho parlamentu a Rady na základe článku 167 ods. 5 prvej zarážky ZFEÚ a článku 165 ods. 4 prvej zarážky ZFEÚ s cieľom vytvoriť centrum jazykovej rozmanitosti, ktoré bude posilňovať vedomosť o význame regionálnych a menšinových jazykoch a bude podporovať rozmanitosť na všetkých úrovniach a ktoré bude financované hlavne Úniou [oddiel 2.3],
- návrhu rozhodnutia alebo nariadenia Európskeho parlamentu a Rady na základe článkov 177 a 178 ZFEÚ s cieľom prispôsobiť spoločné ustanovenia týkajúce sa regionálnych fondov Únie tak, aby zhrňali ochranu menšín a podporu kultúrnej a jazykovej rozmanitosti ako tematické ciele [oddiel 3.1],
- návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady na základe článku 173 ods. 3 ZFEÚ a článku 182 ods. 1 ZFEÚ s cieľom zmeniť nariadenie týkajúce sa programu „Horizon 2020“ na účely zlepšenia výskumu o pridanej hodnote, ktorou môžu národnostné menšiny a kultúrna a jazyková rozmanitosť prispieť v rámci sociálneho a ekonomického vývoja v regiónoch Únie [oddiel 3.2],
- návrhu smernice, nariadenia alebo rozhodnutia Rady na základe článku 20 ods. 2 ZFEÚ a článku 25 ZFEÚ na účely posilnenia pozície občanov, ktorí patria k národnostnej menšine v rámci Únie, aby sa dbalo o to, že ich legitímne obavy budú zohľadnené vo voľbách poslancov do Európskeho parlamentu [oddiel 4],
- návrhov účinných opatrení na boj proti diskrimináciám a podporu rovnakého zaobchádzania vrátane národnostných menšín, a to najmä revíziou existujúcich smerníc Rady v oblasti rovnakého zaobchádzania na základe článku 19 ods. 1 ZFEÚ [oddiel 5.1],
- návrhy dodatkov právnej úpravy Únie s cieľom zabezpečiť kvázi rovnaké zaobchádzanie medzi štátnymi príslušníkmi tretích krajín a občanmi Únie na základe článku 79 ods. 2 ZFEÚ [oddiel 5.2]
- návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady na základe článku 118 ZFEÚ s cieľom zaviesť jednotné autorské právo, ktoré by umožňovalo vnímať celú Úniu ako vnútorný trh v oblasti autorských práv [oddiel 6.1],
- návrhu zmien a doplnení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ z 10. marca 2010 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správny opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (Ú. v. EÚ L 95, 2010, s. 1) s cieľom zabezpečiť slobodné poskytovanie služieb a získavanie audiovizuálnych nahrávok v regiónoch, kde bývajú národnostné menšiny, na základe článku 53 ods. 1 ZFEÚ a článku 62 ZFEÚ [oddiel 6.2] a
- návrhu nariadenia Rady alebo Komisie alebo návrhu rozhodnutia Rady na účely skupinovej výnimky z projektov podporujúcich národnostné menšiny a ich kultúru na základe článku 109 ZFEÚ, článku 108 ods. 4 ZFEÚ alebo článku 107 ods. 3 písm. e) ZFEÚ [oddiel 7].

²⁶ V poslednom oddiele organizátori spresňujú, že prijatie všetkých návrhov právnych aktov uvedených v predchádzajúcich oddieloch predstavuje značné zlepšenie ochrany menšín v Únii a že informácie týkajúce sa druhu aktu a právnych základov sú uvádzané len orientačne. Organizátori uvádzajú, že i keď zastávajú názor, že tieto návrhy spadajú do rozsahu právomocí Komisie, očakávajú, že každý návrh bude preskúmaný samostatne a že prípadná neprípustnosť niektorého návrhu, o ktorej rozhodne Komisia, nebude mať vplyv na ostatné návrhy, o ktorých by bolo rozhodnuté, že sú prípustné.

- 27 Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia nijakým spôsobom neuviedla, ktoré z jedenástich návrhov právnych aktov podľa nej zjavne nepatria do rámca právomocí, na základe ktorých je oprávnená predložiť návrh právneho aktu Únie, a tiež napriek presným informáciám, ktoré jej poskytli organizátori v súvislosti s druhom navrhovaného aktu, ako aj jednotlivými právnymi základmi a obsahom týchto aktov, neuviedla nijaké odôvodnenie na podporu uvedeného posúdenia.
- 28 Aj keď, ako vyplýva z bodu 19 tohto rozsudku, napadnuté rozhodnutie pripomína jednotlivé právne základy uvedené organizátormi v dodatočných informáciách na podporu ich návrhu ICE a ďalej uvádza, že pre niektoré akty obsiahnuté v uvedených informáciách by Komisia mohla predložiť návrh aktu Únie, uvedené rozhodnutie len odkazuje na článok 2 a článok 3 ods. 3 ZEÚ, ako aj článok 21 ods. 1 Charty uvádzané v oddiele 1 prílohy uvedenej navrhovanej iniciatívy, pričom aby v ňom nakoniec Komisia dospela k záveru, že vzhľadom na to, že by mohla zaregistrovať len časť návrhu ICE, žiadosť sa musí zamietnuť v celom rozsahu.
- 29 Pritom a aj za predpokladu, že by bolo dôvodné tvrdenie, ktoré zastáva Komisia, podľa ktorého návrh ICE nemôže byť zaregistrovaný, a to bez ohľadu na jeho obsah, ak o ňom táto inštitúcia rozhodla, že je čiastočne neprípustný, organizátori v každom prípade nemohli zistiť, ktoré z návrhov uvedených v prílohe návrhu ICE podľa tejto inštitúcie nespádajú do rámca jej právomocí v zmysle článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011, ani poznať dôvody, ktoré viedli k tomuto posúdeniu, a v dôsledku toho im bolo zabránené namietat' proti dôvodnosti uvedeného posúdenia, tak ako Všeobecnému súdu nie je možné vykonať preskúmanie zákonnosti posúdenia Komisie. Okrem toho vzhľadom nato, že odôvodnenie nebolo úplné, je podanie nového návrhu ICE, ktorý by zohľadňoval námietky Komisie v súvislosti s prípustnosťou niektorých návrhov, vážne ohrozené rovnako ako dosiahnutie cieľov pripomenutých v odôvodnení 2 nariadenia č. 211/2011, ktoré spočívajú v podpore účasti občanov a sprístupnení Únie.
- 30 O to ide v prejednávanej veci, pričom, ako to uviedla samotná Komisia na pojednávaní, informácie, ktoré sa nachádzajú v „obsahu“ žiadosti o registráciu, a to informácie, ktoré boli poskytnuté v zmysle požadovaných informácií, nie sú jediné, ktoré má táto inštitúcia zohľadniť, aby overila, či sporná navrhovaná iniciatíva spĺňa podmienky na registráciu uvedené v článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011.
- 31 Príloha II nariadenia č. 211/2011, nazvaná „Informácie, ktoré sa požadujú pri registrácii navrhovanej iniciatívy občanov“, na ktorú odkazuje článok 4 ods. 2 tohto nariadenia a ktorá je rovnako právne záväzná ako uvedené nariadenie (rozsudok z 10. mája 2016, Izsák a Dabis/Komisia, T-529/13, vec v odvolacom konaní, EU:T:2016:282, bod 45), totiž stanovuje, že v prípade informácií, ktoré sa majú na účely zaregistrovania navrhovanej iniciatívy občanov v elektronickom registri Komisie uviesť, ide najmä o jej „predmet – najviac 200 znakov“ a „opis cieľov navrhovanej iniciatívy občanov, v súvislosti s ktorou je Komisia vyzvaná konať – najviac 500 znakov“, pričom spresňuje, že organizátori „môžu poskytnúť podrobnejšie informácie o predmete, cieľoch a kontexte navrhovanej iniciatívy občanov v prílohe“, a že „ak si to želajú, môžu tiež predložiť návrh právneho aktu“.
- 32 Na rozdiel od toho, čo zastáva Komisia vo svojich písomnostiach, „informácie opísané v prílohe II“ nariadenia č. 211/2011, na ktoré odkazuje článok 4 toho istého nariadenia, sa neobmedzujú na minimálne informácie, ktoré podľa tej istej prílohy musia byť uvedené na účely zaregistrovania žiadosti (rozsudok z 10. mája 2016, Izsák a Dabis/Komisia, T-529/13, vec v odvolacom konaní, EU:T:2016:282, bod 48). Právo, ktoré priznáva príloha II nariadenia č. 211/2011 organizátorom navrhovanej iniciatívy, uviesť dodatočné informácie, či dokonca návrh právneho aktu Únie, ukladá Komisii povinnosť skúmať uvedené informácie z toho istého dôvodu ako akúkoľvek inú informáciu poskytnutú pri uplatnení uvedenej prílohy, v súlade so zásadou riadnej správy vecí verejných, ku ktorej sa viaže povinnosť príslušnej inštitúcie starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti dotknutého prípadu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. mája 2016, Izsák a Dabis/Komisia, T-529/13, vec

v odvolacom konaní, EU:T:2016:282, bod 49, 50, 56 a 57), a teda v súlade s požiadavkami pripomenutými v bodoch 17 a 18 vyššie, a pod dohľadom súdu povinnosť odôvodniť svoje rozhodnutie s prihliadnutím na všetky tieto informácie.

- 33 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy možno dospieť k záveru, že napadnuté rozhodnutie zjavne neobsahuje dostatočné skutočnosti, ktoré by umožnili žalobcovi spoznať dôvody zamietnutia registrácie návrhu ICE s ohľadom na jednotlivé informácie obsiahnuté v uvedenom návrhu a následne konať a Všeobecnému súdu vykonať preskúmanie zákonnosti zamietnutia registrácie.
- 34 Preto bez toho, aby bolo potrebné odpovedať na výhradu žalobcu, podľa ktorej Komisia mala okrem toho uviesť dôvody na podporu svojho výkladu, podľa ktorého návrh ICE nemožno zaregistrovať, ak časť navrhovaných opatrení nespadá do rámca právomocí tejto inštitúcie, na základe ktorých môže predložiť právny akt Únie na účely vykonávania Zmlúv, sa musí dospieť k záveru, že Komisia si nesplnila svoju povinnosť odôvodnenia, keď neuviedla, ktoré z opatrení uvádzaných v prílohe návrhu ICE nespadajú do jej právomoci, ani dôvody na podporu tohto záveru, a že len na základe tohto dôvodu sa musí žalobe vyhovieť, pričom nie je potrebné preskúmať druhý žalobný dôvod.

O trovách

- 35 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené rozhodnúť, že znáša vlastné trovy konania, a uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania žalobcu v súlade s jeho návrhmi. Podľa článku 138 ods. 1 toho istého poriadku členské štáty, ktoré do konania vstúpili ako vedľajší účastníci, znášajú vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora),

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozhodnutie Komisie C(2013) 5969 final z 13. septembra 2013, ktorým sa zamieta žiadosť o registráciu európskej iniciatívy občanov s názvom „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe“, sa zrušuje.**
- 2. Európska komisia znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe.**
- 3. Maďarsko, Slovenská republika a Rumunsko znášajú vlastné trovy konania.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 3. februára 2017.

Podpisy